

Grønland. Altsaa hidrøre den ærede Rigsdagsmands Uttringer fra Ubeskjendtskab med de Forhold, han omtaler, og hermed skal jeg forlade dem.

Hvad dernæst Sagen selv angaaer, da har Regjeringen i det Hele og jeg isærdeleshed visse seldig ikke den allermindste Interesse i, at de indre Anliggender for Vestindiens og Grønlands Vedkommende heller skulde ligge i Rigsraadets end i Rigsdagens Haand, men efterat jeg atter har overveiet denne Sag — hvortil Dvsfordring havde i de Betænkkeligheder, som jeg erfarede, der havde mod nærværende Lovudkast — forekommer det mig, at denne Bestemmelse „Colonierne indre Anliggender“ lider af en vis Uklarhed og kan let føre til Forviklinger. Jeg skal for det Første tillade mig at henlede det høitærede Things Dmærksomhed paa, at da man beskæftigede sig med at ordne Adskillelsen mellem de særlige og fælles Anliggender, og man begyndte med at betegne, hvilke Gjenstande der skulde udgaae af Grundlovens Omraade, da optog Udvalget netop blandt disse de Vestindiske, der saaledes skulde udgaae af de særlige, som man kan overbevise sig om ved at eftersee Folkethingstidenden for 5te Session Sp. 4637 og Anhang B Sp. 189 og 200. De foregaaende Forhandlinger gik fra Things Side ogsaa ud herpaa, navnlig paa, at Indtægterne og Udgifterne af Colonierne maatte være et fælles Anliggende, idet jeg dog skal bemærke, at under disse Debatter var der dog een Mand her i Salen, som stadig fraraadede, at disse Poster skulde udgaae af de særlige Anliggender, men med den Omredaction af det hele Udcast, som ved 3die Behandling udgik fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), blev det vedtaget, at „Colonierne indre Anliggender“ skulde henhøre under Kongerigets særlige. Jeg finder imidlertid ikke nogetsteds, hverken ved Forelæggelsen af eller Discussionen om denne Forandring, at man har betegnet, hvad man egentlig meente dermed, hvilket iøvrigt let kan forklares derved, at Thinget dengang saaledes havde sin Dmærksomhed henvendt paa de daværende høist vigtige Discussioner om hele Rigets Stilling, at denne i sig selv ubetydelige Sag ikke blev andset videre under Behandlingen. Den foreslaaede Forandring

blev antagen, udenat der, det jeg seer, blev talt eet Ord derom. Naar man nu spørger, hvad man egentlig har tænkt sig med „Colonierne indre Anliggender“, og hvilke Anliggender ere ikke indre, saa formoder jeg, at man har tænkt paa den Rigsdagen tidligere tilkommende Deel i Kongevningen med Hensyn til de vestindiske Hers indre Forvaltning, hvilken iøvrigt var allerede dengang bleven betydelig reduceret, efterat de danske Love kunde udvides til Vestindien, og alle Communal-, Tjeneste- og Arbejdsforhold og deslige kunde afgjøres uden Rigsdagens Medvirkning, Alt efter Colonialloven af 26de Marts 1852. Jeg formoder paa den anden Side, at man med Hensyn til Tilskuddet til eller Overskuddet af Colonierne, naar henses til, at dette Spørgsmaal tidligere fandt sin Afgjørelse ved en Post, ikke under Kongerigets særlige Budget, men under det hele Monarchiets Budget, ikke har henregnet dette Tilskud eller Overskud til Colonierne indre Anliggender. Naar man imidlertid skal til at udføre denne Bestemmelse saaledes, at de disse Forhold vedkommende Love skulde behandles her paa Rigsdagen, hvorimod Afgjørelsen af det finantstille Resultat skulde ligge, ikke hos Rigsdagen, men hos Rigsraadet, saa støder man paa særegne Vanskeligheder. Administrationen for de vestindiske Besiddelser var uadskilt hos en Centralbestyrelse under Finantsministeriet og er nu gaaet ind under Ministeriet for Monarchiets fælles Anliggender; for Grønlands Vedkommende er den endnu uadskilt under Indenrigsministeriet. At udsøndre denne Administration i tvende Dele, en for de indre og en for de øvrige Anliggenders Vedkommende, vil vel neppe lade sig gjøre. — Man kunde imidlertid hjælpe sig med at lade vedkommende administrative Autoriteter staae under de tvende vedkommende Ministre, navnlig den for Kongerigets særlige og den for Monarchiets fælles indre Anliggender — det lægger jeg ikke videre Bægt paa — men derimod er det vigtigere, at det finantstille Resultat, efter det hele Forhold, som jeg har berørt og isølge Sagens Natur, at det eventuelle Overskud eller Tilskud kommer til at henhøre til de fælles Anliggender. Men skal nu Bevigelser